

ТАБЛИЦА 24.

БЛАГОРАЗУМНО-ТО СЫРАЧЕ ЦВѢТАНЧЕ.

Цвѣтанче осталъ въ седмъ-тъ си годинъ сыраче, безъ майкѣ, а баща му ся оженилъ за другъ женъ. Той никога не можалъ да забрави майкѣ си, нъ колко-то повече врѣмя ся минувало, толкова повече плакалъ и жалилъ си за неѣ: защото мащеха му обичяла и галила само нейны-ты си двѣ дѣтца, кои-то тя родила, а Цвѣтанчя никакъ ненавидѣла и обходила ся много немылости-во съ него. Еднажъ така силно го ударила въ темя-то, что-то горкый-тъ Цвѣтанче паднѣлъ на земѣ-тъ, полѣмрътавъ и много врѣмя не можалъ да стане отъ мѣсто-то си. Въ това сѣще врѣмя влѣзълъ и баща му въ стаѣ-тъ, та го видѣлъ въ това жялостно положеніе, па като ся научилъ, че го ударила мащеха му и още че и други пѣтъ всякога така немылостиво го била; то му ся нажялило за него и за пръвъ-тъ му женъ, та поискалъ да напустне вторъ-тъ си женъ и да ѣ испѣди изъ дома си. Цвѣтанче като чюлъ, че баща му заради него иска да испѣди мащехѣ му, клѣкнѣлъ на колѣнѣ прѣдъ бащѣ си и умылно му ся помолилъ така: „Тате, зныи смѣти сега три дѣтца, отъ кои-то само азъ единъ о теглѣ; а ако испѣдишь майкѣ ни, тогава въ твое-то срьдце щѣтъ ся ятворять още двѣ раны: защото сега само азъ единъ съмъ сыракъ, безъ майкѣ, а тогава и други-ты ти двѣ